

TABLOURI NOI ACHIZIȚIONATE LA MUZEUL BRUKENTHAL – SIBIU

Maria ZINȚ

Faima Galeriei Brukenthal se datorează în primul rînd tablourilor aparținătoare unor școli de pictură străină, ea fiind din acest punct de vedere una din cele mai importante galerii din sud-estul Europei.

Tocmai de aceea Muzeul Brukenthal și-a propus să aibă în vedere după 1944, odată cu reorganizarea sa, în primul rînd depistarea și achiziționarea unor lucrări de artă românească, prin care să se completeze și să se îmbunătățească tematica săliilor de artă de pe teritoriul țării noastre. Dar nu trebuie înțeleasem prin aceasta, cătuși de puțin, că s-a neglijat sectorul de artă străină.

In anul 1971, pe lîngă tablourile ce aparțin unor artiști contemporani și transferate muzeului de către Consiliul Culturii și Educației Socialiste, s-au achiziționat direct de către muzeu, din colecții particulare, un număr de 30 tablouri, 19 lucrări de grafică și trei de sculptură. De remarcat că în cadrul acestor achiziții o pondere mare a revenit lucrărilor unor artiști transilvăneni.

Cu privire la aceste achiziții pe care le-a făcut Muzeul Brukenthal, ne rezumăm la prezentarea unei tablouri deși ar fi de menționat și cîteva valoroase icoane, lucrări de grafică, care completează în mod

N. Tonitza, *Vas cu flori*, ulei pe pânză 41×51 cm.

fericit colecția, ca și cele de sculptură, puține ca număr, dar importante din punct de vedere artistic.

Nicolae Tonitza s-a făcut prezent cu două tablouri: *Circiuma pescarului* (ulei pe carton, 45×35 cm; semnat stînga jos, cu negru N. Tonitza, nedatată) deja expus și *Vas cu flori* (ulei pe pinză; 41×50 cm, semnat dreapta jos cu brun: Tonitza, nedatată), inedit pinză acum. Acesta din urmă este o variantă a tabloului *Vas cu mimoze*, ce figurează în catalogul ultimei retrospective a artistului, nr. 162. Pictat după 1930, într-o gamă cromatică caldă și luminosă cu o tușă păstoasă, tabloul cuprinde margarete, trandafiri și mimoze ce par a fi aici o revârsare incandescentă într-o explozie de galben solar.

Clar de lună (ulei pe pinză, $0,50 \times 0,61$ m) semnat stînga jos, cu negru, Montreuil sur Mer, Gheorghe Petrașcu; nedatată) este o lucrare de tinerețe a marelui artist. Pictat cu o tușă largă aminteste de Nicolae Grigorescu, dar are deja o pastă prețioasă. Lumina este siderală, am putea spune vizionară, ceea ce constituie o raritate la Petrașcu.

De remarcat sunt și cele trei tablouri ale lui Nicolae Dărăscu. Două dintre ele reprezintă *Veneția* (ulei pe pinză, $0,61 \times 0,50$ m, semnat stînga jos cu brun-roșcat Dărăscu, nedatată) și ulei pe pinză, $0,50 \times 0,61$ m, semnat jos cu brun-roșcat: Dărăscu, nedatată) unde lumina voalată surdinizează culorile ce estompează formele. În cel de-al treilea tablou, *Corabie* (ulei pe pinză, 43×56 cm, semnat dreapta jos cu roșu, Nicolae Dărăscu, nedatată), pictorul folosește o tușă saturată, de o remarcabilă libertate.

Muzeul Brukenthal și-a completat colecția cu încă două lucrări de Theodorescu Sion — *Ghiveci cu mușcătă* (ulei pe carton; 54×45 cm, nesemnat, nedatată) cu valențe cromatice deosebite și *Portret de fată* (ulei pe carton $44,5 \times 32$ cm, nesemnat, nedatată) pictat în 1912, cind artistul era interesat de „Jungenstil”.

De M.W. Arnold, artist care a ales ca mod de exprimare în primul rînd acuarela, am achiziționat totuși un „ulei”, *Natură statică cu lămăi* (ulei pe pinză; 35×49 cm, semnat dreapta jos cu roșu; M.W. Arnold, nedatată), unde sunt notate mai mult efectele de culoare și lumină decât materialitatea lucrărilor. Nuanțele de mov-verde, brun și gri pe un fond albastru se armonizează cu un deosebit rafinament. Tabloul s-a inclus în expunerea curentă.

Stefan Dimitrescu, în tabloul *Bunicul* (ulei pe carton $0,69 \times 0,48$ m, nesemnat, nedatată), li conferă figurii, foarte expresive, aceeași notă gravă, melancolică, caracteristică artistului.

Paisaj din Bretania (ulei pe pinză, lipită pe carton, 45×62 cm, semnat stînga jos, cu negru Elena Popea, nedatată) aparține fazei impresioniste a Elenei Popea, pe cind în *Paisaj de iarnă* și în *Paisaj din Ardeal* apar îci-colo acele creaționări fugare în negru cunoscute la artistă într-o perioadă ulterioară, și care apar și în *Interior de biserică din Spania* (ulei pe carton, 50×65 cm, semnat stînga jos cu negru, E. Popea, nedatată), lucrare de un pronunțat decorativism.

Trebue subliniată și îmbogățirea colecției cu o serie de tablouri ce au fost pictate de artiști săși, dintre care cîteva cu deosebite valori artistice.

Amintim în primul rînd tablourile lui Hans Eder, *Spinzurătoare din primul război mondial* (ulei pe pinză, 53×79 cm, semnat dreapta jos cu negru, Hans Eder, datat stînga jos, cu negru: *Turka* 12 (1914), este o lucrare interesantă și semnificativă pentru orientarea lui Hans Eder, pictată cu o tușă liberă, într-o compoziție oarecum insolită pentru evoluția artei sale. *Paisaj din Bosfor* (ulei pe carton, 46×55 cm, semnat și datat dreapta jos, cu negru: H.E. (1914), manifestă acuzate efecte expresioniste. La fel *Portretul lui Rudolf Forch* (ulei pe pinză; $92,2 \times 73$ cm, semnat și datat, dreapta jos, cu negru H.E. (1934) este de o factură expresionistă din perioada cind artistul l-a portretizat și pe Lucian Blaga. Mai rigid, poate decât altele, apare *Portretul Marii Depner* (ulei pe placă, $89,7 \times 72,2$ cm; semnat și datat dreapta sus, cu brun: H.E. (1948), tablou expresiv totuși și interesant în marcarea evoluției artistului.

Karl Briullov, *Portret de bărbat*, ulei pe pinză, $66 \times 54,6$ cm

De Fritz Kimm, pictor foarte talentat dar mai puțin cunoscut, muzeul nostru nu poseda încă în prezent nici o lucrare, astfel încât cele două tablouri nou achiziționate vor contribui la întregirea imaginii asupra artei sășești. *Portretul lui Wilhelm Scherg-senior* (ulei pe pinză, 109 × 89,8 cm nesemnat; nedatată), cu calitățile sale coloristice sobre, este o capodoperă a artistului. *Portret de femeie cu trandafiri* (ulei pe pinză, 99,9 × 67 cm, nesemnat; nedatată) este realizat într-o manieră decorativă.

Josef Strochbach, cel mai de seamă elev a lui Hans Eder și descoiperit și el afișărătă cu expresionismul, în care curent încadră și cele două lucrări prezente de acum în colecția muzeului *Scenă de băle* (ulei pe pinză, 68,5 × 44,5 cm, semnat dreapta jos: J.St., nedatată) și *Portretul unui muncitor* (ulei pe pinză, 70 × 60,5 cm, semnat la fel și nedatată).

Alte trei tablouri aparțin lui Friedrich Miess, *Interior de bucătărie italiană* (ulei pe pinză, 87 × 62 cm, semnat stînga jos, cu roșu: Miess, nedatată), este deosebit de frumos pictat astfel încât să semnătură ar putea fi confundat la prima vedere cu marii artiști vienezii de scene de gen, contemporani lui Miess. *Paisaj italian din Cervara* (ulei pe pinză 53 × 45 cm, semnat dreapta jos cu roșu: Fr. Miess), este o lucrare specifică artistului, cu elemente expresioniste münchenene. *Nud cu pălărie culcat într-un interior* (ulei pe pinză, 88,5 × 165 cm, nesemnat, nedatată), chiar dacă nu reprezintă o valoare artistică remarcabilă, este un unicat în opera artistului.

Ernst Honigberger nu se dezvoltă ca un pictor foarte talentat prin tabloul *Femei la culesul merelor* (ulei pe pinză, 69,9 × 63 cm, semnat și datat dreapta jos, cu negru, E. Honigberger (1934). Lucrarea este o variantă a unui tablou reprodat în monografia artistului de H. Wuhr, München 1964, fig. 21 ca fiind o lucrare dintre cele mai bune ale lui Honigberger.

Pictorița Grete Csaky-Copony, sibiană de origine, reprezentantă și ea a expresionismului, în tabloul *Paisaj de iarnă* (ulei pe pinză, 99 × 80,1 cm, semnat și datat stînga jos, cu negru G.C.-C. (1934) prezintă un paisaj tocmai printre astfel de modalități cu subliniate calități artistice. Mai sec, dar interesant în evoluția artistei este *Portretul Johannei Schreiber* (ulei pe pinză, 66 × 52 cm, semnat și datat dreapta jos cu negru G.C.-C. 1931).

Margarete Depner este cunoscută mai mult ca sculptoriță. Un tablou remarcabil pentru căutările sale expresioniste este *Femeie bătrâna cu maramă* (ulei pe pinză, 81,5 × 59,8 cm, nesemnat, nedatată). Dacă în *Seminud feminin* (ulei pe pinză; 90,8 × 70,6 cm, semnat dreapta jos, cu brun-roșcat G.D. nedatată) întărim calități deosebite de studiu care trădează sculptoriță, în lucrarea *Femeie în verde cu portocală* (ulei pe pinză; 80,5 × 60,3 cm, nesemnat, nedatată) impresionează prin calitățile sale picturale, surprinzătoare pentru artistă.

Cîteva achiziții se referă la arta universală. Tabloul, într-o tratare naturalistă, *Ceară în familie* (ulei pe pinză, 40 × 31 cm, semnat stînga jos, cu negru, Jean Beraud, nedatată), aparține cunoștinților pictor francez care s-a inspirat din viața cotidiană și care a trăit între 1849–1936. Elev a lui Bonnat și fondatorul Societății de Arte Frumoase, el a fost pictorul anecdotic al vieții din Paris între 1880–1900, foarte apreciat pentru subiectele sale.

Din școală lui Heinrich Roos (1631–1680), vestit peisagist și animalier german, care a lucrat în manieră olandeză, s-a achiziționat tabloul *Păstor cu oi și vaci* (ulei pe pinză, 53,1 × 61,9 cm nesemnat, nedatată). Cercetările viitoare vor arăta dacă nu cumva lucrarea este pictată chiar de H. Roos, mai ales dacă o comparăm cu cele două tablouri existente în Galeria Brukenthal.

Se poate considera ca o valoareșă achiziție și tabloul *Portret de bărbat* de Karl Briulow (1799–1853) portretist renomat, pictor la Curtea țaristă. Tabloul (ulei pe pinză; 66 × 54,6 cm, semnat și datat dreapta jos, cu roșu K. Briulow (1841/2), pictat în limitele stilului academist, denotă o stăpiniere excentrică a meșteșugului și o sensibilă forță psihologică. Lumina subliniază îndeosebi figura realizată într-un colorit cald.

De Frantz de Paula Ferg, peisagist austriac, care și-a desfășurat activitatea creațoare la Viena în prima jumătate a secolului al XVIII-lea, dețineam doar două tablouri. Cu atât mai îmbucurătoare este deci intrarea în colecție a lucrării *Paisaj de iarnă cu patinatori* (ulei pe lemn, 20,5 × 28 cm, semnat stînga jos, cu negru Ferg (?), nedatată), care aparține acestui artist. Figurile sunt stațiate după genul lui van Ostade.

Tot unui pictor austriac aparține și tabloul *Primăvară cu casă în munți* (ulei pe lemn, 20,9 × 26 cm, semnat dreapta jos, cu roșu, L. Burger, nedatată). Leopold Burger (1861–1937) s-a făcut cunoscut ca un pictor de gen. Peisajul nostru și realizat într-o vizionare naturalistă, dar paleta e remarcabil de luminosă, iar tușa de un ingrijit și frumos meșteșug, astfel că el va îmbogăți școala austriacă din secolul al XIX-lea, mai slab reprezentată în comparație cu sec. XVII–XVIII.

Menționez încă o dată că achizițiile au fost mai numeroase în comparație cu prezentarea de față și că patrimoniu s-a îmbogățit astfel cu lucrări importante, dintre care unele constituie deosebite valori artistice și muzeale.

Pentru anul 1972 Muzeul Brukenthal a desfășurat în cadrul planului de achiziții continuarea aceleiasi orientări cu aceleiasi criterii, în sensul îmbogățirii colecției cu lucrări de certă importanță artistică, lucrări ce vor putea fi valorificate în variata muncă de cercetare cultural-educativă desfășurată de colectivul de muzeografi de la Sibiu.